

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/47/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423202943
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1423202943.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Jahnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej, v právnej veci žalobcu: M. V. A.Š., N. D. XB, Z., zastúpený JUDr. Michal Ellinger, advokát so sídlom Wolkrova 41, Bratislava, proti žalovanému: MAFRA Slovakia, a. s., so sídlom Kalinčiakova 33, Bratislava, IČO: 51 904 446, zastúpený advokátska kancelária agner & partners, s.r.o. so sídlom Špitálska 10, Bratislava, IČO: 367 227 58, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV, č. k. 65Cos/1/2023-55 zo dňa 19.7.2023, takto

rozhodol:

I: Odvolací súd uznesenie Mestského súdu Bratislava IV, č. k. 65Cos/1/2023-55 zo dňa 19.7.2023 potvrdzuje.

II: Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV, uznesením č. k. 65Cos/1/2023-55 zo dňa 19.7.2023 zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa proti žalovanému domáha uloženia povinnosti:

(a) natrvalo odstrániť elektronické články zverejnené pod názvom:

- „P. R. S.: XX F. po Č. Ž. na R. S. D. F. W. A. na O. - Č. R. W.V. XX.X.XXXX, G. Š. (C.:/..Z.-V.-P.-R.-S.-XX-F.-po-Y.-R.-na-R.-S.-D.-F.-W.-A.-na-O.);

- „A.: Súd D. M. Ú. W. R. A. Z. P. O., O. O. A. - Č. R. W. XX.X.XXXX, G. Š. (C.:/..Z.-V.-A.-Z.-D.-M.-X.-W.-R.-A.-Z.-P.-O.-O.-O.-A.);

(b) natrvalo odstrániť zverejnené príspevky na sociálnej sieti J..T..Y. na stránke používateľa „D.“ a všetky komentáre k týmto príspevkom, kde žalovaný zdieľal články pod názvom:

- „V. P. R. S.: XX F. po Č. Ž. na R. S. D. F. W. A. na O. - Č. R. W.V. XX.X.XXXX, G. Š. (C.:/..Z.-V.-P.-R.-S.-XX-F.-po-Y.-R.-na-R.-S.-D.-F.-W.-A.-na-O.);

- „A.: Súd D. M. Ú. W. R. A. Z. P. O., O. O. A. - Č. R. W.V. XX.X.XXXX, G. Š. (C.:/..Z.-V.-A.-Z.-D.-M.-X.-W.-R.-A.-Z.-P.-O.-O.-O.-A.);

(c) zdržať sa šírenia a zverejňovania informácií, z ktorých akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo vyplýva, že žalobca prepísal majetok na manželku alebo že žalobca jazdí na motorke;

(d) ospravedlniť sa žalobcovi zaslaním listu vo formáte A4 doručeného na jeho adresu, ktorý bude podpísaný zástupcom žalovaného a bude obsahovať výlučne nasledovný text písma 11, druh písma Arial: „M. V. A., P. Z. S., Ž. Z. S. H. C. D. W. XX.X.XXXX S. Č. Z. D. „A.Z. W. na O., Ď. na L. Z. J.C.sk V. na Z. T. A. „D., S. Č. Z. D. „P. R. S.: XX F. po Č. Ž.L. na R. S. D. F. W. A. na O. - Č. R. W. XX.X.XXXX, G. Š. V. S. Č. Z. D. „A.: Súd D. M. Ú. W. R.L. A. Z. P. O., O. O. A. - Č. R. W. XX.X.XXXX, G. Š., R. D. V. R. L. P. S. P. V. P. P. S. O.. Zverejnením týchto nepravdivých a zavádzajúcich tvrdení

sme zasiahli do Vašej cti, ľudskej dôstojnosti, vážnosti, morálnej a osobnostnej integrity, za čo sa Vám týmto ospravedľujeme. C. D..“;

e) zabezpečiť na vlastné náklady zverejnenie ospravedľovania formou tlačovej správy vo vydaní tlače C. D., na internetovej stránke J..C..sk V. na Z. T. A. Z. D. „. D.“ v nasledujúcom znení: „F. C. D. Z. H. P. M.. V. A. za H., Ž. Z. P. Ň. V. P. M. O. S. H. C. D. W. XX.X.XXXX S. Č.D. Z. D. „. A. W. na O., Ď. na L. Z. J..C..sk V. na Z. T. A. „. D., S. Č. Z. D. „. P. R. S.: XX F. po Č. Ž. na R. S. D. F. W. A. na O. - Č. R. W. XX.X.XXXX, G. Š. V. S. Č. Z. D. „. A.: Súd D.Ú. M. Ú. W. R.. A. Z. P. O., O. O. A. - Č. R. W. XX.X.XXXX, G. Š., R. D. V. R. L.Y. P. M. P. V. P. P. M. O.. Zverejnením týchto nepravdivých a zavádzajúcich tvrdení sme zasiahli do občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, vážnosti, morálnej a osobnostnej integrity M.. V. A., za čo sa mu týmto verejne ospravedľujeme. C. D..“.

3. Žalobca argumentoval, že v oboch vyššie uvedených názvoch článkov žalovaný uviedol, že „svoje“ majetky prepísal na manželku. Táto zverejnená informácia sa nezakladá na pravde, nakoľko nikdy nebol vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú v súčasnosti písané na jeho manželku. Nehnuteľnosti, na ktoré odkazuje žalovaný vo svojich článkoch, manželka nadobudla do výlučného vlastníctva na základe kúpnej zmluvy a je teda vylúčené, aby na ňu niečo prepisoval. Manželka bola od počiatku jediným vlastníkom uvedených nehnuteľností, ktoré nadobudla na základe kúpnych zmlúv, kde na strane predávajúcich boli tretie osoby. Žalovaný ďalej v článku s názvom „. prepísal dom na manželku“, ktorý bol zverejnený v C. D. dňa 27.3.2023 uviedol, že „susedia o ňom nevedeli nič povedať, len že sa zvykne premávať na motorke“. Aj v tomto prípade žalovaný zverejnil nepravdivú informáciu, nakoľko žiaden zo susedov túto informáciu neposkytol a ani poskytnúť nemohol, pretože už niekoľko rokov na motorke nejazdí a od času, kedy s rodinou žijú v tomto rodinnom dome, na motorke ani nesedel. Túto nepravdivú informáciu žalovaný zverejnil aj v ďalšom článku zverejnenom na svojej webovej stránke pod názvom: „V. P. R. S.W.: XX F. po Č. Ž. na R. S. D. F. W. A. na O.. A. na H., Ž. S. Č. A. D. „.V. A.: Súd nevytlúčil jeho útek do zahraničia. Postaral sa o manželku, majetky má prepísané“ zo dňa 11.4.2023 žalovaný uprostred tohto článku umiestnil reklamu na článok s názvom „H. Z. A. sa zbavuje majetku. Predáva lukratívnu nehnuteľnosť pri A. za 1,9 milióna eur“, pričom nešlo o osobu žalobcu, ale o osobu A. A.. Táto zavádzajúca reklama uprostred článku tak mala vzbudzovať domnienku o tom, že ide o tú istú osobu a že žalobca má byť ten, ktorý sa zbavuje majetku. Bez uvedenia celého mena trestne stíhaného A. A. tak bol u čitateľov vytvorený dojem, že ide o osobu žalobcu, ktorý by sa mal údajne zbavovať majetku, čo sa nezakladá na pravde. Oba predmetné články žalovaný zdieľal aj na internetovej stránke J..T..Y. na stránke používateľa s názvom „. D.. Pod oboma článkami sa nachádza do dnešného dňa spolu viac ako 1350 komentárov od používateľov T.-X.. Tieto osoby sa hanlivo a urážlivo vyjadrujú nie len na osobu žalobcu, ale aj na osobu jeho manželky a ďalšiu rodinu, a to v spojení s nepravdivou informáciou o údajnom „prepísaní majetkov“. Žalovaný má na svojej stránke „C. D. na Z. Z. T. viac ako 137 tisíc sledovateľov, čím má preukázateľne značný dosah na používateľov tejto sociálnej siete. Už samotným zverejnením názvu článkov došlo k porušeniu práv žalobcu a jeho manželky, nakoľko väčšina ľudí si celé články ani neprečíta a urobí si názor o danej osobe už len podľa názvu článku. Toho dôkazom sú aj komentáre na stránke T.. Z toho vyplýva, že nie len článkami, ale predovšetkým nadpismi článkov zverejnených na webovej stránke žalovaného, T. a v tlačenej podobe C.F. D. žalovaný hrubo porušil právo žalobcu a jeho manželky na ochranu osobnosti, a to najmä súkromia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti.

4. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia právne posúdil podľa ustanovenia § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP). Zdôraznil, že účelom neodkladného opatrenia je rýchla úprava právnych pomerov strán sporu. Základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je, že navrhovateľ preukáže, že ohrozenie jeho záujmov je naliehavé a existuje odôvodnená potreba, aby súd neodkladným opatrením pomery strán upravil. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy pomerov. Súd preto pri skúmaní splnenia podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia skúma len existenciu najzákladnejších skutočností, ktoré vytvárajú predpoklad na poskytnutie ochrany nároku uplatňovaného v súdnom konaní. Poukázal na to, že žalobca v prvom rade považoval za zásah do svojich osobnostných práv tvrdenie uverejnené žalovaným, podľa ktorého mal prepísať svoje majetky na manželku. Toto tvrdenie sa nemalo zakladať na pravde, keďže manželka nadobudla nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy od tretích osôb, a teda žalobca nemal na ňu čo prepisovať. Súd prvej inštancie konštatoval, že v článkoch zverejnených na stránke J..C..sk pod titulkami „V. P. R. S.: XX F. po Č. Ž. na R. S. D. F. W. A. na O. R. W. XX.XX.XXXX V. „. A.: Súd nevytlúčil jeho útek do zahraničia. Postaral sa o manželku, majetky má prepísané“ zo dňa 11.04.2023 však nie je uverejnená informácia, že by

mal žalobca prepísať majetok na svoju manželku. V prvom článku zo dňa 24.3.2023 sa uvádza, že žalobca má bývať v okrese O. v dome písanom na manželku. V druhom článku zo dňa 11.4.2023 je ďalej zverejnené, že žalobca na svoje meno nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, všetky sú písané na manželku a spolu s rodinou žije v Z.. V zmysle predloženého výpisu z listu vlastníctva sú uvedené skutočnosti pravdivé, preto nemožno konštatovať, že by zo strany žalovaného malo dôjsť zverejnením nepravdivých tvrdení k porušeniu osobnostných práv žalobcu a jeho manželky. Je pravdou, že konštatovanie v titulku článku zo dňa 11.4.2023 „Postaral sa o manželku, majetky má prepísané“ môže vyznievať zavádzajúco, v tomto ohľade je však podľa súdu prvej inštancie nevyhnutné zohľadniť úlohu titulku, ktorý nemožno posudzovať samostatne, ale len v kontexte s obsahom celého článku. Súd prvej inštancie argumentuje, že uvedeným sa už zaoberal Ústavný súd SR vo svojich viacerých rozhodnutiach, kedy zdôraznil, že v sporoch o ochranu osobnosti, ktorých predmetom je posúdenie, či výroky uverejnené v printových médiách mohli predstavovať neprípustný zásah do práva na súkromie, nekorešponduje požiadavke objektívneho a spravodlivého posúdenia skutkových okolností predmetného sporu, ak vo veci rozhodujúci súd nezohľadní, resp. nedostatočne zohľadní organickú väzbu medzi titulkom (nadpisom) určitého článku a vecným obsahom tohto článku. Podľa názoru ústavného súdu treba pri posudzovaní tejto otázky vychádzať z funkcie, ktorý titulok (nadpis) v printových médiách plní. Jeho funkciou (účelom) je upútať a zaujať čitateľa k tomu, aby si článok prečítal a až na tomto základe si osvojil tlačou ponúkané informácie a urobil si o nich vlastný úsudok (nález Ústavného súdu SR zo dňa 18.9.2012, č. k. II. ÚS 340/09-93). Rovnako v náleze, sp. zn. IV. ÚS 460/2012 zo dňa 22.11.2012 Ústavný súd SR konštatoval, že v sporoch o ochranu osobnosti, ktorých predmetom je posúdenie, či informácie (tvrdenia) uverejnené v printových médiách mohli predstavovať neprípustný zásah do osobnostných práv navrhovateľa, nekorešponduje s požiadavkou objektívneho a spravodlivého posúdenia skutkových okolností sporu, ak vo veci rozhodujúci súd nezohľadní, resp. nedostatočne zohľadní organickú väzbu medzi titulkom (nadpisom) určitého článku, jeho grafickým prevedením v spojení s obrazovými materiálmi a vecným obsahom tohto článku. Podľa názoru ústavného súdu treba pri posudzovaní tejto otázky vychádzať z funkcie, ktorý titulok (nadpis) v printových médiách plní. Jeho funkciou (účelom) je upútať a zaujať čitateľa s tým, aby si článok prečítal a až na tomto základe si ozrejnil tlačou ponúkané informácie a urobil si o nich vlastný úsudok. Vychádzajúc z tejto funkcie titulku možno aj z hľadiska ochrany práva na súkromie dotknutých osôb vo všeobecnosti akceptovať a tolerovať, že sa v titulku objavujú expresívnejšie, provokujúce či zveličujúce vyjadrovacie prostriedky. Napokon z odôvodnenia nálezu, sp. zn. III. ÚS 104/2017 zo dňa 19.4.2017 vyplýva, že pri „izolovanom“ posudzovaní by väčšinu titulkov uverejňovaných v tlači bolo potrebné kvalifikovať ako skutkové tvrdenia, hoci skutočným zámerom ich autorov je len prostredníctvom titulkov upútať pozornosť čitateľov na článok, ktorý poskytuje informácie vo forme hodnotiacich úsudkov. Ústavný súd v ďalšej časti odôvodnenia predmetného nálezu uvádza, že všeobecné súdy rozhodujúce v sporoch o ochranu osobnosti musia zohľadniť organickú väzbu medzi titulkom (nadpisom) konkrétneho článku a jeho vecným obsahom. Bez dostatočného zohľadnenia tejto väzby spravidla nemožno hodnoverne dospieť k záveru, že v ňom obsiahnuté tvrdenie je pravdivé alebo, naopak, nepravdivé. Na základe ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR tak súd prvej inštancie dospel k názoru, že samotné konštatovanie uvedené v titulku článku bez toho, aby sa tieto tvrdenia uvádzali aj v samotnom obsahu článku, nemožno považovať za neoprávnený zásah do osobnostných práv. Obdobne to platí aj pre článok s titulkom „A. A. W. na O. zverejnený v tlačenej podobe dňa 27.3.2023, kedy sa skutočnosti, podľa ktorých by mal žalobca prepísať nehnuteľnosť na manželku, v ďalšom texte článku neuvádzajú. K námietke žalobcu, že žalovaný uprostred článku zo dňa 11.4.2023 umiestnil reklamu na článok s názvom „H. Z. A. Z. R. O.. Predáva lukratívnu nehnuteľnosť pri A. za 1,9 milióna eur“, pričom nešlo o osobu žalobcu, ale o osobu A. A. a táto reklama mala u čitateľov vytvárať dojem, že ide o osobu žalobcu, ktorý by sa mal údajne zbavovať majetku, súd prvej inštancie odkázal na predchádzajúcu argumentáciu ohľadom úlohy titulku vo vzťahu k článku. Uviedol, že zároveň vedľa odkazu na článok bola zverejnená fotografia A. A., čo vylučovalo možnosť zámery s osobou žalobcu. Preto ani na základe tejto skutočnosti podľa súdu prvej inštancie žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán. Napadnuté články zverejnené na stránke J..C..sk sa vo svojom obsahu primárne venujú okolnostiam, ktoré viedli k trestnému stíhaniu žalobcu, resp. jeho profesijnej dráhe, okrajovo sa uvádza, že s rodinou žije v rodinnom dome, ktorého vlastníčkou je jeho manželka, prípadne, že má jazdiť na motorke. Objasňovanie závažnej trestnej činnosti možno považovať za otázku verejného záujmu, preto uverejnením predmetných článkov došlo k naplneniu jedného z účelov tlače, a to informovanie verejnosti o otázkach legitímneho verejného záujmu. Súd prvej inštancie zdôraznil, že tento názor vychádza aj z ustálenej rozhodovacej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý konštantne pripomína, že tlač je strážnym psom verejných vecí („public watch dog“). Novinári majú (sociálnu) povinnosť poskytovať informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného

záujmu a verejnosť má právo takéto informácie obdržať. Novinárom je dokonca umožnené používať určitú mieru prehánania a provokácie. Vychádzajúc z uvedeného ESLP vo svojej judikatúre poskytuje žurnalistom zvýšenú mieru ochrany v porovnaní s inými subjektmi slobody prejavu (nález Ústavného súdu SR zo dňa 4.3.2010, č. k. II. ÚS 326/09-37). Preto podľa súdu prvej inštancie žalobca dostatočne neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, t. j. že tvrdenia ohľadom majetku jeho manželky, resp. skutočnosti, že by mal jazdiť na motorke, by mali byť také závažné, bezprostredne ohrozujúce záujmy žalobcu, kedy by bol nevyhnutný okamžitý zásah v podobe nariadenia neodkladného opatrenia. Naopak, súd prvej inštancie tvrdí, že keby uložil žalovanému povinnosť odstrániť predmetné články, došlo by k narušeniu úloh, ktoré majú média plniť, a to informovať verejnosť o otázkach verejného záujmu, keďže obsah článkov sa v prvom rade zameriaval na okolnosti súvisiace so závažnou trestnou činnosťou. Zverejnenie informácií o okolnostiach spáchania trestného činu, prípadne o študijnej a pracovnej činnosti žalobcu vo svojom návrhu nenamietal. Z uvedeného dôvodu súd vyhodnotil návrh na uloženie povinnosti odstrániť predmetné články zo stránky J.C..sk ako nedôvodný. Čo sa týka časti návrhu, v ktorej sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému zdržať sa šírenia a zverejňovania informácií, z ktorých akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo vyplýva, že žalobca prepísal majetok na manželku alebo že žalobca jazdí na motorke, súd v súlade s vyššie uvedeným konštatuje, že žalobca neosvedčil existenciu potreby neodkladnej úpravy pomerov. Skutočnosti ohľadom prepísania majetku na manželku žalobcu sa v samotnom texte napádaných článkov neuvádzajú. Informáciu o tom, že žalobca má jazdiť na motorke súd prvej inštancie nepovažoval za natoľko závažnú, že by bola spôsobilá bezprostredne zasiahnuť do práva žalobcu na ochranu osobnosti, kedy by bolo nevyhnutné nariadiť neodkladné opatrenie. Podľa súdu prvej inštancie diskusné príspevky zverejnené na sociálnej sieti J.T.Y. na stránke používateľa „ D.“ k zdieľaným článkom neobsahuje príspevky charakteru, ktoré by mali v tak závažnej miere ohrozovať záujmy žalobcu, že by bol nevyhnutný okamžitý zásah súdu. Naopak mnohé príspevky poukazujú na potrebu dodržiavania zásady prezumpcie neviny voči žalobcovi, preto nie je dôvodné žalovanému uložiť, aby odstránil celú diskusiu k predmetnému príspevku. Žalobca vo svojom návrhu vyslovil názor, že už samotným zverejnením názvu článkov došlo k porušeniu jeho práv a práv jeho manželky, nakoľko väčšina ľudí si celé články ani neprečíta a urobí si názor o danej osobe už len podľa názvu článku. Toho dôkazom mali byť aj komentáre na stránke T.. Z toho vyplýva, že nie len článkami, ale predovšetkým nadpismi článkov zverejnených na webovej stránke žalovaného, T. a v tlačenej podobe C. D. mal žalovaný podľa žalobcu hrubo porušiť právo na ochranu osobnosti, a to najmä súkromia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Pod článkom „ A.: Súd nevytlúčil jeho útek do zahraničia. Postaral sa o manželku, majetky má prepísané“ zverejneným na stránke J.T.Y. sa uvádzajú viaceré príspevky reagujúce na prepísanie majetku na manželku žalobcu. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v obsahu článkov sa konštatovanie ohľadom prepísania majetku neuvádza. Skutočnosť, že diskutujúci reagovali na titulok, ktorého úlohou je však v súlade s rozhodovacou činnosťou ústavného súdu zaujať čitateľa, aby si článok prečítal, nemožno klásť primárne na zodpovednosť žalovaného. Žalobca neosvedčil, že jeho osobnostné práva sú bezprostredne ohrozené uverejnením predmetnej diskusie. V prípade rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia súd nepodrobuje skutkové tvrdenia navrhovateľa dokazovaniu v takom rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej. To však neznamená, že súd môže neodkladné opatrenie nariadiť bez akéhokoľvek osvedčenia aspoň základných zákonných predpokladov. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobca neosvedčil, že by práve zverejnenie diskusných príspevkov reagujúcich na údajné prepísanie majetku malo za následok bezprostredné ohrozenie rodinných, pracovných, či sociálnych vzťahov žalobcu. K návrhu žalobcu, aby bolo neodkladným opatrením žalovanému uložená povinnosť ospravedlniť sa mu formou listu a zverejnením tlačovej správy vo vydaní tlače C. D., na internetovej stránke J.C..sk a na stránke T. používateľa s názvom „ D.“, súd prvej inštancie zopakoval, že účelom neodkladného opatrenia je rýchla úprava právnych pomerov strán sporu, kedy je ohrozenie záujmov navrhovateľa naliehavé a existuje odôvodnená potreba, aby súd neodkladným opatrením pomery strán upravil. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v prvom rade neosvedčil danosť práva, ochrany ktorého sa domáhal, keďže na základe uvádzaných skutočností a predložených listín nebolo možné dospieť k záveru, že by žalovaný neprimeraným spôsobom zasiahol do práv žalobcu tak, aby bolo nevyhnutné neodkladne upraviť pomery strán. Podľa názoru súdu prvej inštancie nie je ani možné neodkladným opatrením uložiť povinnosť ospravedlniť sa za prípadný zásah do práva na ochranu osobnosti, keďže ku konečnému rozhodnutiu o porušení osobnostných práv a prípadnej morálnej satisfakcii možno dospieť až po náležitom vykonaní dokazovania a po vyjadrení označeného subjektu, ktorý mal zásah spôsobiť. Vzhľadom na uvedené, ako aj označené zákonné ustanovenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je v celom rozsahu nedôvodný. Keďže žalobca nepodal spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej, súd prvej inštancie podľa § 262 odsek 1 CSP rozhodol aj o nároku na

náhradu trov konania. Tým, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý, nárok by prislúchal žalovanému. Žalovanému však v danom štádiu konania žiadne trovy nevznikli, preto mu súd prvej inštancie nárok na náhradu trov nepriznal.

5. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie. Súdu prvej inštancie vytyka, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca argumentuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vecne správne a zákonné, nakoľko bolo náležite osvedčené, že zverejnením predmetných článkov došlo k neprípustnému zásahu do jeho osobnostných práv. So závermi súdu prvej inštancie žalobca nesúhlasí a tvrdí, že tieto vychádzajú z nesprávnych skutkových zistení, resp. minimálne z nesprávnej interpretácie pomerne jasných skutkových okolností a následne aj z nesprávneho právneho posúdenia, konkrétne z nesprávnej interpretácie citovaných nálezov Ústavného súdu SR. Uviedol, že vo veci je zjavné, že zo samotného listu vlastníctva č. XXXXX, na ktorý odkazuje súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí muselo byť súdu prvej inštancie zrejmé, že žiadne svoje majetky „NEPREPÍŠAL“. Z výpisu z listu vlastníctva vyplýva, že k žiadnemu prepisu nehnuteľností z jeho osoby na osobu jeho manželky nikdy nedošlo. Vo výpise je jasne uvedené, že dané nehnuteľnosti jeho manželka nadobudla do svojho výlučného vlastníctva na základe kúpnej zmluvy. Výpis z listu vlastníctva č. XXXXX ako dôkaz preukazuje to, že v roku 2016 jeho manželka na základe kúpnej zmluvy nadobudla do svojho výlučného vlastníctva najprv pozemok. Následne v roku 2017 došlo k zápisu rozostavaného rodinného domu a v roku 2018 k zápisu stavby. K žiadnemu prepisu teda nedošlo a ani nemohlo dôjsť. Je preto podľa žalobcu evidentné, že žalovaný zámerne zverejnil zavádzajúci nadpis článku v záujme zvýšenia čítanosti daného článku, pretože ním verejne evokoval, že sa svojho majetku v predstihu zbavoval. Informácia uverejnená žalovaným o „prepísaní“ majetku na manželku nie je pravdivou. Žalobca k súdom prvej inštancie citovaným nálezom Ústavného súdu SR, ako aj ďalším rozhodnutiam, ktoré sa venovali predmetnej právnej otázke predniesol, že v prípade informácie, ktorú žalovaný v titulku uviedol nešlo o zveličenie, expresívny, či provokujúcejší výraz, o hyperbolu a ani o rečnícku otázku, ale išlo o uvedenie vedome nepravdivej informácie, ktorá bola prezentovaná ako fakt. Nešlo o hodnotiaci úsudok autora, ktorý požíva vyššiu mieru voľnosti, ale o jednoznačné tvrdenie a konštatovanie toho, že svoje majetky prepísal na manželku, pričom žalovaný nesporne vedel (na základe listu vlastníctva), že to nie je pravdou. Žalobca argumentuje, že novinárom je síce umožnené používať určitú mieru preháňania a provokácie (IV. ÚS 107/2010), ale nie je umožnené uvádzať vedome nepravdivé a zavádzajúce informácie, ktoré majú difamačný charakter. O tom, že by bol daný titulok v ústavne prípustných medziach by bolo možné uvažovať, ak by bol uvedený vo forme otázky, ktorá má čitateľa navadiť na prečítanie celého textu obsahujúceho odpoveď, ale pokiaľ samotný titulok prezentuje určitú informáciu, a táto je zjavne nepravdivá, tak nie je možné sa zbaviť zodpovednosti za zásah do osobnostných práv tvrdením, že zvyšný text (mimo nadpisu) uvádza veci na pravú mieru. Pripustením takejto interpretácie by potom titulok (nadpis) nemohol nikdy zasiahnuť do práv na ochranu osobnosti, bez ohľadu na jeho znenie, a tak by bolo možné kohokoľvek, bez možnosti právneho postihu, označiť v titulku za vraha, zlodēja, či podvodníka. Takáto interpretácia je podľa žalobcu zjavne neprijateľná, preto treba vychádzať z toho, že aj keď sa na titulok aplikujú v zmysle judikatúry „voľnejšie“ kritériá, tak je rovnako spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv ak je zjavne nepravdivý a jeho obsah je spôsobilý osobu znevažovať a vystaviť nenáležite celospoločenskému odsúdeniu. Žalobca tvrdí, že v jeho prípade je tento zásah osobitne zvýraznený aj tým, že je trestne stíhaný, a preto môže mať uvedené negatívny dopad na priebeh trestného konania vedeného voči jeho osobe. Uvedené závery potvrdzuje aj judikatúra EŠLP, ktorá nepopiera právo novinára dopustiť sa určitého zjednodušenia, či nepresnosti, avšak za súčasného rešpektovania zásady, že uverejnenie informácií v relevantnom čase zodpovedalo reálne existujúcim skutočnostiam (nálež Ústavného súdu ČR, sp. zn.: I. ÚS 156/99). Žalobca namieta, že zo strany žalovaného úplne absentoval akýkoľvek náznak rešpektu k skutočnostiam, ktoré boli známe v danom čase a vedome uviedol nepravdivé informácie, len preto aby daný článok zaujal väčšie množstvo čitateľov, čo je neprípustné. Je preto podľa žalobcu zrejmé, že zo strany súdu prvej inštancie došlo v napadnutom rozhodnutí k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, teda k nesprávnej interpretácii a aplikácii judikatúry Ústavného súdu SR na skutkový stav v jeho právnej veci, na základe čoho dospel súd prvej inštancie k nesprávnemu právnomu záveru, že k zásahu do jeho osobnostných práv konaním žalovaného nedošlo. Žalobca namieta aj názor súdu prvej inštancie, že nedošlo k osvedčeniu potreby neodkladnej úpravy pomerov. O potrebe neodkladnej úpravy pomerov zo strany súdu nariadením neodkladného opatrenia podľa žalobcu najviac svedčia reakcie na predmetný článok, resp. články žalovaného. Vedomé zverejnenie nepravdivej informácie o jeho osobe zo strany žalovaného bezprostredne vyvolalo a aj naďalej vyvoláva hrubé až vulgárne reakcie voči jeho osobe a

tiež voči jeho manželke. Neexistuje taká interpretácia slobody prejavu, ktorá by čo i len na jeden deň umožňovala zverejnenie zjavne nepravdivého faktického tvrdenia voči jeho osobe, ktoré podnecuje v očiach širokej verejnosti nevraživosť voči jeho osobe a aj voči jeho manželke a rodine. Takýto zásah je porušením jeho práv a aj vzhľadom na všetky informácie a negatívne reakcie, ktoré zdokladoval v rámci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je jeho nariadenie podľa žalobcu dôvodné a potrebné. V opačnom prípade bude neoprávnený stav pretrvávať aj naďalej, čo je neprípustnou legitimitáciou neúcty k dodržiavaniu zákona, rešpektu k osobnostným právam ako aj neúcty k využívaniu slobody prejavu výlučne v jej precizovaných zákonných a ústavných limitoch. Žalobca tvrdí, že všetky vyššie uvedené právne argumenty preukazujúce, že článkom žalovaného zo dňa 11.4.2023 „Z. P. O., O. O. A.“ došlo k zásahu do jeho osobnostných práv sa rovnakou mierou vzťahujú aj na článok „A. A. W. na O.“ zverejnený v tlačenej podobe dňa 27.03.2023, ktorému sa napadnuté uznesenie osobitne nevenovalo, aj napriek tomu, že bolo predmetom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V tomto smere poukazuje žalobca na to, že súd prvej inštancie tým pádom vychádzal pri rozhodovaní z nesprávnych (neúplných) skutkových zistení, aj keď boli z jeho strany dôkazy predložené a sú súčasťou spisu. Žalobca sumárne konštatuje, že v dôsledku uverejnenia nepravdivej informácie žalovaným o tom, že prepísal majetok na svoju manželku, došlo zo strany žalovaného k podstatnému zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti a to najmä súkromia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Zverejňovanie nepravdivých informácií, ktoré sa dotýkajú jeho rodiny nijako nesúvisia s trestným stíhaním, ktoré je vedené proti jeho osobe. Skutočnosť, že je voči jeho osobe vedené trestné stíhanie neospravedlňuje správanie žalovaného a neznamená to automaticky, že môže zverejňovať akékoľvek nepravdivé články o jeho osobe a už vôbec nie o jeho rodine. Nadpis článku u čitateľov vzbudil dojem, že sa mal cielene zbavovať svojho majetku, ktorý v skutočnosti ani nikdy nevlastnil, pre prípad, že sa v budúcnosti niečo stane, čo bolo laicky vnímané ako akési „priznanie mojej viny“. Takéto vnímanie zo strany verejnosti následne nepriamo vytvára tlak na orgány činné v trestnom konaní. Žalobca uviedol, že vychádzajúc z obsahu základného práva zaručeného čl. 19 Ústavy SR, pre účely zistenia splnenia podmienky existencie zásahu „veľkej intenzity“ objektívne spôsobilého u neho vyvolať nemajetkovú (morálnu) ujmu, je potrebné vykonať test proporcionality. Na základe toho je možné dospieť k záveru, že „rovnováha jeho ústavných práv a ústavného práva žalovaného bola porušená v jeho neprospech. Došlo k zásahu do jeho práv“ s tým, že zásah do mojich osobnostných práv bol podstatný (zásah sa ho týkal ako súkromnej osoby, tvrdené informácie neboli predmetom verejného záujmu, išlo o spravodajský článok a išlo o informácie súkromnej povahy, navyiac nepravdivé). Na druhej strane „záujem na ochrane práva slobody prejavu žalovaného je nízky (nepravdivosť informácií o prepise môjho majetku, ktorý nikdy predtým nebol v jeho vlastníctve, získavanie podkladov v rozpore s dobrou vierou v objektivitu informácií).“ Porovnaním označených práv je potrebné dať prednosť ochrane jeho práv, pretože zásah je závažný a podstatný. Žalobca tvrdí, že tento zásah má objektívny a negatívny dopad na jeho osobnosť. Ktokoľvek iný v jeho pozícii by takýto zásah pocítoval taktiež negatívne. Zásah do jeho osobnostných práv má závažné, nepriaznivé a trvalé následky v oblasti profesionálnej, pracovnej, obchodnej a najmä v súkromnej. Bola trvalo a nenávratne poškodená jeho česť, dôstojnosť, reputácia, vážnosť v rodinných a profesijných vzťahoch a taktiež česť, dôstojnosť a vážnosť jeho manželky, nakoľko uvedené články vzbudzujú dojem, že ju mal zabezpečiť práve prepísaním majetkov, ktoré reálne ani nikdy nevlastnil. Dôkazom intenzity a následkov tohto zásahu sú podľa žalobcu predovšetkým priložené komentáre, ktoré súdu prvej inštancie doručil spolu v návrhom. V týchto komentároch ho široká verejnosť iba na základe zverejneného nadpisu obviňuje aj z iných ekonomických trestných činov a komentujúci v dôsledku nepravdivého nadpisu prezumujú, že keď mal údajne niečo prepísať na manželku, tak je to akýmsi „priznaním viny“ za trestný čin z ktorého je obvinený. Žalobca osobitne poukázal na komentár od O. O.: „O. D. D. W....“, komentár od O. O.: „O. H. O. D., Ž. G. Z. Y. D., Ž. A. A. O.? U. H. S. W., Ž. V. D. M. H. Č.“, G. P. O. A.: „A.Z. O. S. V. A.“, - G. P. S. N.: „V. D. A. O. G. Z. S. A. G. Z., - G. P. A. S.: „D. G. A. O. U. H....“, - G. P. O. A.: „H. A. O. Z. M. Ú., H. L. O. Š. R. L. H. D.“, - G. P. S. M.: „Z. W.A.,S. preto H. A.“, - G. P. V. D.: „H. Z. H. F. ,G. X. W. H. A. S. S. V.H., - G. P. O. O.: „V. L. po H. Č. A. G. W. V. H. P. L. P. O. A. na Ž. H. D. , Ž. R. P. R. V., G. A. C. R.“, - G. P. O. U.: „S. A. Z. A. G. Z. Č. , H.Ý. Ž. A. svoj O. na F. , Č. A. Z. S.“, - G. P. M. H.: „ak H. Š. S.C. A. S. O. na F. M. M. W. M. S. ak H. Z. D. za S. Z. H. H. D. N. A. Š. na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/274/2007 a sp.zn. 1 Cdo 113/2009. Ohľadom reklamy na článok s názvom „H. Z. A. Z. R. O. A. U. D. A. A. za X,X O. I., ktorý žalovaný zverejnil uprostred článku o jeho osobe, žalobca uviedol, že táto reklama je zavádzajúca a vzbudzuje domnienku o tom, že sa jedná o tú istú osobu a teda o neho a že on mám byť ten „“, ktorý sa zbavuje majetku. Bez uvedenia celého mena trestne stíhaného A. A. tak žalovaný vytvára u svojich čitateľov dojem, že ide o jeho osobu a práve on by som sa mal údajne zbavovať majetku, čo sa absolútne nezakladá na pravde. Konaním, kedy žalovaný uverejnil klamlivé a

nepravdivé informácie o jeho osobe a taktiež o jeho manželke, zároveň kedy umiestnil podprahovú a zavádzajúcu reklamu na článok a to uprostred článku o ňom, len aby vytvoril u čitateľov dojem, že sa jedná o jeho osobu, ktorá sa mala zbavovať majetku v hodnote 1,9 milióna eur, sa žalovaný dopustil hrubého porušenia práva na ochranu osobnosti a to najmä jeho súkromia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Žalobca ďalej namietá názor súdu prvej inštancie, že články, na ktoré vo svojom návrhu poukázal sa vôbec nezaoberali jeho rodinou a jeho súkromným životom len okrajovo. Celé predmetné články boli o jeho rodine, o jeho manželke a o tom, že jazdí na motorke. Uvedené žalovaný vo svojich článkoch určite nespomínal iba okrajovo, o čom svedčia aj nápisy uvedených článkov, z ktorých každý jeden hovorí o jeho manželke a o prepísaných majetkoch. Majetkové pomery jeho manželky, dokonca s uvedením klamlivých a zavádzajúcich informácií určite nie sú informáciami týkajúcimi sa záležitostí verejného záujmu a verejnosť nemá žiadne právo takéto informácie obdržať, ani keby tieto informácie boli pravdivé, čo v tomto prípade nie sú. Žalobca má za to, že dostatočným spôsobom osvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, t. j. že klamlivé tvrdenia ohľadom majetku jeho manželky sú také závažné, bezprostredne ohrozujúce jeho záujmy, že je v tomto prípade nevyhnutný okamžitý zásah v podobe nariadenia neodkladného opatrenia. Neexistuje žiadny legitímny dôvod, pre ktorý by mal byť povinný čo i len o jeden deň navyše tolerovať stav, že je o jeho osobe zo strany žalovaného uverejnená zjavne nepravdivá informácia, ktorá má preukázateľne difamačný charakter. Predmetné články a ich nadpisy zasiahli do jeho osobnostných práv aj jeho manželky, pričom tento zásah sústavne vnímajú v ich každodennom, pracovnom a súkromnom živote. Je ústavnoprávne neakceptovateľné pretrvávanie stavu, pri ktorom sú nútení neustále vysvetľovať, že uverejnené nadpisy článkov nie sú pravdivé, že sa žiadneho majetku nikdy nezbavoval a ani to nemal v úmysle a nepostaral som sa „týmto spôsobom“ o svoju manželku. Taktiež tento zásah jeho manželka pociťuje aj v pracovnom živote. Ak by súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť odstrániť predmetné články, v žiadnom prípade by podľa žalobcu nemohlo dôjsť k narušeniu úloh, ktoré majú podľa prvoinštančného súdu plniť médiá, a to informovať verejnosť o otázkach verejného záujmu, nakoľko obsah a nadpisy predmetných článkov sa absolútne netýkali záležitostí verejného záujmu, ale týkali sa okolností súkromného charakteru fyzickej osoby a to majetkových pomerov a toho, čo mohol robiť vo voľnom čase. Úmyselné zverejňovanie nepravdivých informácií zo strany médií nemôže požívať žiadnu právnu ochranu, nakoľko takéto konanie je v priamom rozpore so spoločenskou úlohou médií. Žalobca rozporuje záver súdu prvej inštancie, že neodkladným opatrením nemožno uložiť povinnosť ospravedlniť sa za prípadný zásah do práva na ochranu osobnosti. Proti tomuto záveru svedčí podľa žalobcu napr. uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.3.2022, sp. zn. 21C/12/2022, kedy súd neodkladným opatrením uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa prezidentke SR za zverejnenie nepravdivých a klamlivých informácií. Jedným z najpodstatnejších rozhodnutí, kedy súdy rozhodovali v obdobných prípadoch ako je tento, je podľa žalobcu uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.7.2022, sp. zn. 5Co/95/2022, ktorým súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie. Obsahom neodkladného opatrenia bola povinnosť žalovaného zdržať sa zverejňovania a šírenia klamlivých tvrdení na adresu prezidentky SR. Taktiež súd uložil povinnosť žalovanému natrvalo odstrániť určité fotografie a výroky. Žalovaný sa v týchto príspevkoch klamlivo vyjadroval o rodine žalobkyne a o jej súkromnom živote. Súd taktiež uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobkyni zaslaním listu vo formáte A4 na jej adresu a taktiež povinnosť zabezpečiť na vlastné náklady zverejnenie ospravedlnenia formou tlačovej správy v Tlačovej agentúre SR. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal aj na uznesenie Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 6.12.2021, sp. zn. 14C/87/2021, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2019, sp. zn. 5Cdo/154/2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.6.2019, sp. zn. 8Co/134/2019, uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.5.2019, sp. zn. 60C/47/2019, uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 2.7.2021, sp. zn. 21C/10/2021. Žalobca odvolaciu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie v celom rozsahu.

6. Žalovaný k odvolaniu žalobcu predniesol, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne a právne správne. Súd prvej inštancie vychádzal zo všetkých dôkazov, ktoré žalobca predložil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, a všetky aj vyhodnotil. Žalobca v odvolaní podľa žalovaného iba zopakoval svoje argumenty z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a nevysvetlil nezrovnalosti medzi dôkazmi, ktoré predložil s návrhom a tvrdeniami uvedenými v samotnom návrhu. Žalovaný argumentuje, že nadpis článku uverejneného 24. marca 2023 na webovej stránke J..C..sk informuje čitateľa o tom, že žalobca žije v rodinnom dome písanom na manželku, nie že tento dom na manželku prepísal. V ďalšom texte tohoto článku je bližšie uvedené, že podľa zistenia C. má N. V. N. S. P. O. v dome písanom na manželku. Ide o novostavbu v novej Štvrti a susedia o ňom nevedeli nič

povedať, len že sa zvykne premávať na motorke. Na nej je odfotený aj na svojom ďalšom profile na sociálnej sieti, kde vystupuje pod iným menom. Nadpis článku uverejneného 11. apríla 2023 na webovej stránke J..C..sk síce uvádza, že advokát A.: Súd nevyhlásil jeho útek do zahraničia. Postaral sa o manželku, majetky má prepísané, ale priamo nehovorí o tom, že žalobca prepisoval svoje nehnuteľnosti na manželku. V texte článku je ďalej uvedené, že (i) Podľa zistenia C. A. na svoje meno nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, všetky sú písané na manželku a spolu s rodinou žije v Z.. Ide o novostavbu v novej štvrti, ktorá je z ulice neprístupná, uzavretá spoločnou bránou pre viaceré domy. a (ii) Na svoje meno nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, všetky sú písané na manželku a spolu s rodinou žije v Z., Ide o novostavbu v novej štvrti, ktorá je z ulice neprístupná, uzavretá spoločnou bránou pre viaceré domy. Záver súdu prvej inštancie, že skutkové tvrdenia, ktorých nepravdivosti sa žalobca dovoláva, v samotnom obsahu žiadneho z článkov nie sú uvedené, je preto podľa žalovaného správny. Oba články obsahujú informáciu, že nehnuteľnosti sú vo vlastníctve žalobcovej manželky, nie informáciu, že žalobca tieto majetky na svoju manželku prepísal. Túto informáciu nie je dokonca možné vyčítať ani z nadpisov oboch článkov uverejnených na webovej stránke J..C..sk. Žalovaný poukázal na to, že žalobca síce v odvolaní uviedol, že zo strany žalovaného došlo článkami k zásahu do jeho práv vo veľkej intenzite, a že tento zásah mal závažné, nepriaznivé a trvalé následky v oblasti profesionálnej, pracovnej, obchodnej a najmä súkromnej, že bola nenávratne poškodená jeho česť, dôstojnosť, reputácia, vážnosť v rodinných a profesionálnych vzťahoch vrátane cti, dôstojnosti a vážnosti jeho manželky, pretože články majú údajne vzbudzovať dojem, že žalobca mal zabezpečiť svoju manželku práve prepísaním jeho majetkov, ktoré nikdy nevlastnil, avšak intenzitu týchto zásahov preukázal výlučne len prostredníctvom komentárov zo sociálnej siete T., na ktorej žalovaný uverejnil odkazy na uvedené články. Podľa žalovaného žalobca nijakým relevantným spôsobom nepreukázal, a dokonca ani neosvedčil ním tvrdené skutočnosti, že on a jeho manželka utrpeli závažné, nepriaznivé a trvalé následky v oblasti profesionálnej, pracovnej, obchodnej a najmä súkromnej. Komentáre na T. takýmto dôkazom nie sú, pretože aj napriek nepochybnému globálnemu dosahu sociálnych sietí na Slovensku ide len o obmedzené publikum, ktoré netvorí významnú časť čitateľov C. D.. Taktiež je podľa žalovaného možné, že časť daného publika môžu tvoriť účty neexistujúcich osôb (rozičné anonymné osoby a tzv. trollovia), čo je bežnou praxou na sociálnych sieťach. Na druhú stranu, ako poukázal už aj súd prvej inštancie, v komentároch predložených žalobcom sú aj také, ktoré sa žalobcu zastávajú, a teda ide o legitímnu debatu medzi dvomi táborami ohľadne otázky verejného záujmu (trestného stíhania žalobcu vo veci 18 rokov nevyriešenej vraždy). Žalovaný podotkol, že žalobca tvrdí, že závažné, nepriaznivé a trvalé následky v oblasti profesionálnej, pracovnej, obchodnej a najmä súkromnej už utrpel, teda nejde len o potenciálne následky. Ak ich už utrpel, musí existenciu takýchto konkrétnych negatívnych zásahov do jeho života preukázať (osvedčiť), čo neurobil. Jeho subjektívne nepríjemný pocit z takýchto komentárov nepostačuje. Na druhej strane testu proporcionality je potrebné vyhodnotiť samotný obsah článkov. Oba články sa zaoberajú trestným stíhaním žalobcu za 18 rokov starú vraždu študenta W. H., ku ktorej došlo v N. na H. D.. Podrobne rozoberajú toto trestné stíhanie ako aj postup a obštrukcie žalobcu, ktorý sa opakovane vyhýbal predvolaniu a predvedeniu na výsluch, pričom do tohto postupu on sám zatiahol aj zamestnankyňu svojej advokátskej kancelárie. Informácie o tejto kauze, ktorá už skoro dve desaťročia traumatizuje slovenskú spoločnosť, pretože stále nie je definitívne vyriešená, sú pre verejnosť jednoznačne dôležité. Články zároveň jednoznačne u žalobcu rešpektujú prezumpciu neviny, pretože informujú verejnosť korektným spôsobom, že ide len o obvinenia a zároveň dávajú priestor aj obhajobe žalobcu. Tieto informácie tvoria prakticky celý obsah oboch článkov, pričom informáciám o majetku žalobcovej manželky a jeho motorkárskom koníčku sú v oboch článkoch venované jedna až dve vety. Bolo by teda jednoznačne neprimerané, aby súd nariadil žalovanému odstrániť oba články z webovej stránky J..C..sk ako aj odkazy zo sociálnej siete T., pretože ich obsah sa len okrajovo týka informácie z nadpisov, a ktoré sa inak zaoberajú trestným stíhaním voči žalobcovi. Zmysel by podľa žalovaného dávalo, ak by sa žalobca domáhal odstránenia nadpisov v online verzii článkov, ktoré považuje za nepravdivé alebo dehonestujúce, a ich nahradením inými, alebo len odstránenia viet, ktoré sa týkajú jeho majetkových pomerov (nie majetkových pomerov jeho manželky, pretože tá nie je stranou v tomto konaní). Toho sa ale žalobca nedomáhal. Nariadením odstránenia celých článkov by naopak došlo k neprimeranému zásahu do práva žalovaného a celej verejnosti na slobodu prejavu a informácie, pretože verejnosť by tak stratila prístup k informáciám o trestnom stíhaní žalobcu (čo sú informácie, ktorých ochrana prevažuje nad ochranou súkromia žalobcu) len kvôli inak okrajovej a nepodstatnej informácii týkajúcej sa majetkových pomerov žalobcu. Tento nepomer je jednoznačne zjavný a súd prvej inštancie postupoval správne, ak test proporcionality vyhodnotil v neprospech žalobcu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tak vyvoláva dojem, že žalobca sa iba pokúša využiť inak nepodstatné informácie, aby zabránil verejnosti v legitímnom prístupe k informáciám o jeho trestnom

stíhaní a podozreniach, ktoré sa týkajú jeho účasti na vražde W. H.C.. Argumenty žalobcu, že články ovplyvňujú orgány činné v trestnom konaní, sú absurdné. Orgány činné v trestnom konaní sú nezávislé od tlaku verejnosti a postupujú v súlade s právnymi predpismi a na základe zistení a informácií, ktoré získavajú v rámci svojej činnosti, nie podľa nadpisov článkov v novinách a na internete. Vyšetrovatelia policajného zboru navyše svoju činnosť vykonávajú pod dozorom nezávislej prokuratúry, ktorá má prostriedky na nápravu prípadných porušení právnych predpisov, a medzi jej povinnosti patrí aj ochrana práv obvinených. K poukázaniu žalobcu na reklamu na úplne iný text uverejnenú v rámci článku z 1. apríla 2023 na článok s názvom Trestne stíhaný A. sa zbavuje majetku. Predáva lukratívnu nehnuteľnosť pri A. za 1,9 milióna eur, ktorá má evokovať dojem, že žalobca sa zbavuje svojho majetku, žalovaný predniesol, že priemerne zdatnému čitateľovi, ktorý si prečíta článok o V. A., v úvode ktorého je dokonca uverejnená fotografia V. A., musí byť okamžite zrejmé, že reklama sa týka článku o inej osobe, ktorá má iba zhodou okolností iba totožné priezvisko (A.). Priamo z odkazu na daný inzerovaný článok je okamžite možné vyvodiť záver, že ide o úplne inú osobu, pretože v reklame je uvedená aj fotografia tejto inej osoby, ktorá sa už na prvý pohľad nepodobá na žalobcu, a z obsahu inzerovaného článku hneď v úvode vyplýva, že ide o A. A. V. H. H. a nie o žalobcu. V prípade tejto reklamy ide o tzv. kontextovú reklamu, ktorú redakčný systém žalovaného automaticky uverejňuje podľa kľúčových slov a obsahu článku, do ktorého je reklama umiestnená. Podľa žalovaného prípad žalobcu a prípad prezidentky SR nie sú skutkovo totožné. V prezidentkinom prípade išlo o ciele, osobné útoky poslanca N., ktoré boli lživé, vulgárne a opakované. Naproti tomu v prípade článkov nejde o žiadne útoky, iba o faktické informovanie verejnosti o tom, že žalobca nevládni žiadny majetok, lebo všetok je napísaný na jeho manželku. Rovnako intenzita poskytovania týchto informácií nezodpovedá, pretože na rozdiel od N. cieľovej lživéj kampane voči prezidentke v článkoch išlo len o okrajovú informáciu slúžiacu na dokreslenie celkovej informácií o trestnom stíhaní vedenom voči žalobcovi vo veci vraždy W. H., ktoré tvoria podstatu oboch článkov. Ďalej informácie uvedené v článkoch (vrátane informácií o majetkových pomeroch žalobcu a jeho manželky) sú pravdivé a overené, a požívajú teda ústavnú ochranu práva na slobodu prejavu a informácie, zatiaľ čo informácie, ktoré poslanec N. pravidelne uverejňoval o prezidentke, sú klamstvami, a teda nepožívajú ústavnú ochranu pre slobodu prejavu. Žiadne aspekty týchto dvoch prípadov nie sú totožné, a nie je možné zo záverov súdov v prezidentkinom prípade extrahovať všeobecné pravidlo, ktoré by bolo možné aplikovať aj v tomto prípade. Žalovaný tvrdí, že je síce pravdou, že súdy v prezidentkinom prípade v rámci neodkladného opatrenia nariadili poslancovi N., aby sa prezidentke ospravedlnil, ale spravili to v prípade, v ktorom sa poslanec N. dopúšťal opakovaných klamstiev a lživých útokov adresovaných na prezidentku. Ak v konaní o nariadení neodkladného opatrenia dôjde k náležitému dokázaniu negatívnych zásahov do osobnostných práv žalobcu (k čomu pravdepodobne v prezidentkinom prípade došlo), nie len k ich osvedčeniu, je možné dospieť aj k tomu, že súd by neodkladným opatrením nariadil žalovanému ospravedlniť sa. V predmetnom prípade je podľa žalovaného ale zrejmé, že nedošlo k protiprávnemu zásahu do osobnostných práv žalobcu, pretože žalobca to náležite nepreukázal (dokonca to ani neosvedčil), a preto nie je možné žalovanému uložiť povinnosť ospravedlniť sa. Žalovaný poukázal aj na to, že manželka žalobcu nevystupuje v tomto konaní v postavení žalobkyne, preto sa súd nemôže zaoberať potenciálnymi ani skutočnými negatívnymi zásahmi článkov do jej súkromia alebo osobnostných práv, ani tvrdeniami žalobcu o tom, že články negatívne zasiahli do osobnostných práv jeho manželky. Osobnostné práva sú výsostne osobnými právami patriace príslušnému jednotlivcovi, ktoré nie sú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobca nemá aktívnu legitimáciu domáhať sa ochrany osobnostných práv za svoju manželku. Žalovaný odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie potvrdil. Neodkladné opatrenie je procesným inštitútom, ktorý reaguje na bezprostrednú hrozbu porušenia práva, z povahy ktorého je vylúčená preventívna úprava pomerov. Žalobca nezostal bez ochrany svojich práv, tieto má garantované možnosťou podať žalobu na ochranu osobnosti, ktorú žalobu aj podal.

7. Žalobca k vyjadreniu žalovaného zopakoval, že v článku s názvom „V. A.: Súd nevylúčil jeho útek do zahraničia. Postaral sa o manželku, majetky má prepísané“ bolo v nadpise uvedené úplné klamstvo. Žalovaný nemá žiadnym spôsobom preukázané, že by mal byť v minulosti vlastníkom nejakých nehnuteľností. Z ničoho nevyplýva, že by nejaké majetky vôbec v minulosti vlastnil. Z uvedeného dôvodu je podľa žalobcu tento nadpis článku klamstvom a žalovaný zavádza a šíri o ňom nepravdivé informácie. Žalobca poukázal na to, ak sa uvedené články majú zaoberať jeho trestným stíhaním, tak z akého dôvodu žalovaný uvedenými nadpismi zavádza a zverejňuje nepravdivé informácie o jeho osobe a o osobe jeho manželky, ktoré s uvedeným trestným stíhaním absolútne nesúvisia. Neexistuje žiadny legitímny dôvod, pre ktorý by mal byť povinný čo i len o jeden deň navyše tolerovať stav, že je o jeho osobe zo strany žalovaného uverejnená celkom zjavne nepravdivá informácia, ktorá má preukázateľne

difamujúci charakter. Reklama v článku na článok je zavádzajúca a vzbudzuje domnienku o tom, že sa jedná o tú istú osobu a teda o neho a že on mám byť ten „A.“, ktorý sa zbavuje majetku. Žalovaný sa nemôže zbavovať zodpovednosti za zásah do jeho práva na ochranu osobnosti tým, že sa bude odvolávať na nejaké fotografie. K nerešpektovaniu princípu proporcionality neodkladného opatrenia žalobca uviedol, že odstránenie konkrétnych článkov, ktoré priamo zasahujú do jeho osobnostných práv, predstavuje najmenej invazívny zásah do práva na slobodu prejavu žalovaného. V tomto prípade žalovaný preukázateľne moderuje diskusiu pod svojimi príspevkami na sieti T., kde sú uverejnené predmetné články a to tak, aby sa tam zobrazovali predovšetkým nenávistné a vulgárne komentáre smerujúce voči mojej osobe a voči mojej manželke a rodine. Na podporu svojej argumentácie žalobca opätovne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/95/2022 zo dňa 21.7.2022. Zdôraznil, že v tomto prípade je absolútne irelevantné, či je alebo nie je aj jeho manželka v postavení žalobkyne, nakoľko články sa týkajú jeho osoby a v týchto článkoch žalovaný o jeho osobe klame v tom, že mal prepísať majetky na svoju manželku.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu (navrhovateľa nariadenia neodkladného opatrenia) nie je dôvodné.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia a argumenty žalobcu prednesené v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a také skutkové okolnosti veci, ktoré odôvodňujú nenariadenie neodkladného opatrenia uplatneného žalobcom.

10. Podľa ustanovenia § 325 odsek 1 CSP súd nariadi uznesením neodkladné opatrenie, ak bude preukázané, že je potrebné aby boli bezodkladne upravené pomery strán, teda ide o stav, ktorý neznesie odklad alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, a ak budú aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre uloženie povinnosti neodkladným opatrením.

11. Zmyslom neodkladného opatrenia je neodkladná úprava pomerov medzi účastníkmi (sporovými stranami) a zabránenie ďalšiemu zhoršovaniu ich postavenia. Neodkladné opatrenie je vo všeobecnosti poskytnutie predbežnej ochrany práv strane sporu za podmienky osvedčenia potreby dočasnej úpravy pomerov už pred rozhodnutím vo veci samej. Posúdenie či je daná potreba dočasnej úpravy pomerov strán konania, závisí od okolností konkrétneho prípadu. Záverom ustálenej rozhodovacej praxe súdov (judikatúry) vo veciach neodkladných opatrení, od ktorého ani v tejto konkrétnej veci nebol dôvod sa odchýliť je to, že takáto (z povahy veci len dočasná) úprava pomerov zásadne prichádza do úvahy len v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav bezprostredne hroziacich zásahov do práv či oprávnených záujmov strany sporu domáhajúcej sa ochrany neodkladným opatrením, alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery určitým spôsobom stabilizovať už pred konečným rozhodnutím. To znamená, že ak má byť neodkladné opatrenie nariadené musí byť predovšetkým preukázaná potreba dočasnej úpravy právnych pomerov strán sporu. U ostatných okolností významných pre nariadenie neodkladného opatrenia postačí, že budú osvedčené, teda že s ohľadom na okolnosti prípadu sa javia ako pravdepodobné.

12. Právo na ochranu osobnosti žalobcu, ktoré je základom žalobcom požadovanej úpravy pomerov strán neodkladným opatrením je nedeliteľnou súčasťou osobnostných práv, chránených Ústavou Slovenskej republiky a v zákonnej rovine v ustanovení § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. V preskúmanej veci sa žalobca/navrhovateľ svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha uloženia obmedzení, povinností žalovanému v rámci výkonu jeho slobody prejavu. Obmedzenie mu žiada uložiť ako prevádzkovateľovi internetového spravodajského portálu C. D.. S ohľadom na túto okolnosť súd prvej inštancie správne akcentoval základnú rovinu veci spočívajúcu v konflikte ochrany osobnosti a slobody prejavu, ako ústavne zaručených rovnocenných práv, respektíve rovnocenných základných ústavných hodnôt právneho poriadku Slovenskej republiky. Za takéhoto stavu je potrebné dbať na to, aby s prihliadnutím na okolnosti každého jednotlivého prípadu jednému z týchto práv nebola bezdôvodne daná prednosť pred právom druhým. V prípade rozhodovania o neodkladných opatreniach je potrebné tento princíp posudzovať ešte dôslednejšie, pretože preventívny zásah do slobody prejavu neodkladným opatrením spočívajúci v zákaze určitým spôsobom sa vyjadrovať, šíriť určité výroky, je krajným prostriedkom ochrany osobnostných práv. Nariadenie neodkladného opatrenia preto prichádza do úvahy v takých prípadoch, v ktorých by bol zásah do osobnostných práv natoľko závažný a mal takú

povahu, že žiaden iný prostriedok by nebol spôsobilý nastoliť spravodlivú rovnováhu medzi ochranou osobnostného práva žalobcu a ochranou ústavou garantovaných práv žalovaného. Pre účely nastolenia spravodlivej rovnováhy, v prípade nenariadenia neodkladného opatrenia stále zostáva možnosť brániť sa proti napadnutým výrokom žalobou na ochranu osobnosti.

13. V preskúmvanej veci žalobca bez toho, aby podal, respektíve (podľa obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) mienil podať žalobu vo veci samej sa domáhal trvalého odstránenia elektronických článkov zverejnených dňa 24.3.2023 pod názvom „V. P. R. S.: XX F. po Č. Ž. na R. S. D. F. W. A. na O.I. V. W. XX.X.XXXX A. D. „. A.: Súd nevytlúčil jeho útek do zahraničia. Postaral sa o manželku, majetky má prepísané a trvalého odstránenia zverejnených príspevkov na sociálnej sieti J..T..Y. na stránke používateľa „C. D. a komentárov k týmto článkom. Žalobca zvolil v tomto prípade ochranu svojich práv odstraňujúcim nárokom, ktorého podstatou je odstránenie zdroja škodiacich následkov alebo škodiaceho stavu. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v podmienkach tejto veci, vo vzťahu k označeným článkom, respektíve ich nadpisom absentuje bezprostredná hrozba vzniku ujmy, ktorá je podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia. Predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia nie sú naplnené tvrdením žalobcu, že články prinášajú informáciu o tom, že prepísal majetky na manželku. Súd prvej inštancie správne poukázal na charakter informácie podanej v nadpise článku, ako aj na to, že charakter informácie podanej v nadpise článku je potrebné posúdiť v kontexte obsahu článku, v ktorom je táto informácia rozvedená. Autorka článkov v texte nikde informáciu, že žalobca prepísal majetky na manželku nehovorí, text informuje o tom, že nehnuteľnosti sú vo vlastníctve manželky žalobcu, neinformuje, že žalobca prepísal nehnuteľnosti na manželku. Takúto informáciu nie je možné vyvodiť ani z reklamnej informácie o prípade jeho menovca (A.) s názvom článku Trestne stíhaný A. sa zbavuje majetku. Predáva lukratívnu nehnuteľnosť pri A. za 1,9 milióna eur“, ktorá je zrozumiteľne zdokumentovaná jeho podobizňou, z ktorej je zjavné, že ide o úplne inú osobu. Za takéhoto stavu ani samotnú skresľujúcu informáciu v nadpise článku zo dňa 11.4.2023, podľa odvolacieho súdu, zhodne so závermi súdu prvej inštancie, na ktoré odkazuje, nie je možné pre účely nariadenia neodkladného opatrenia bez ďalšieho vyhodnotiť ako jednoznačné porušenie osobnostných práv žalobcu. Preto súd prvej inštancie správne uprednostnil výkon slobody prejavu žalovaného pred ochranou osobnostných práv žalobcu. Nariadenie neodkladného opatrenia, aj keď ide len o dočasnú úpravu, by v podmienkach tejto veci bolo spôsobilé neprimerane zasiahnuť do ústavou garantovaného práva slobody prejavu. Navyše návrh žalobcu je čo do rozsahu odstraňujúceho návrhu zjavne extenzívny, keď tento návrh formuluje tak, že žiada odstrániť celý článok, a nie len informáciu, o ktorej žalobca tvrdí, že je nepravdivá. Rešpektovanie slobody prejavu je vyjadrením demokratickej rozmanitosti spoločnosti, v ktorej má každý právo vyjadrovať sa k veciam verejným a vynášať o nich hodnotiace úsudky. Závažná trestná činnosť, vražda stará cca 18 rokov, informácia o ktorej je primárnym základom predmetných článkov je vecou verejného záujmu. Aj keď sú možnosti výkonu slobody prejavu obmedzené ochranou práv a slobôd iných, možnosť vyjadriť svoj názor, alebo s názorom nesúhlasiť, je výrazom práva byť aktívnym účastníkom diskusii verejného života. Preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď neobmedzil nariadením neodkladného opatrenia slobodu prejavu odstránením príspevkov diskutujúcich k týmto článkom na sociálnej sieti. Verejnú mienku o osobe žalobcu si diskutujúci vytvára prostredníctvom svojej rozumovej a vedomostnej výbavy, pričom súd prvej inštancie správne poukázal na to, že ide o legitímnu debatu diskutujúcich v prospech aj v neprospech žalobcu. Nakoniec o právach žalobcu v spojitosti s verejne diskutovanou vraždou študenta W. H. bude rozhodovať nezávislý justičný systém, ktorý rozhoduje v režime právnych predpisov, na ktoré verejná mienka nemá vplyv.

14. Rovnako správne súd prvej inštancie rozhodol aj o návrhu žalobcu, ktorým žiadal neodkladným opatrením uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa šírenia a zverejňovania informácií, z ktorých akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo vyplýva, že žalobca prepísal majetok na manželku, alebo že žalobca jazdí na motorke. Pre účely neodkladného opatrenia vyhovením požadovanému zdržiavaciemu nároku, žalobca osvedčil iba to, že žalovaný v dňoch 24.3., 27.3. a 11.4. uverejnil informácie o žalobcovi. Skutočnosť, že by zo strany žalovaného ďalej dochádzalo k zverejňovaniu údajov o žalobcovi, že prepísal majetky na manželku, že jazdí na motorke, respektíve že by bola daná reálna hrozba zverejňovania nepravdivých informácií žalobca nijako neosvedčil.

15. A nakoniec je správny aj záver súdu prvej inštancie, na základe ktorého zamietol návrh žalobcu, na uloženie neodkladným opatrením povinnosti žalovanému ospravedlniť sa mu formou listu a zverejnením tlačovej správy vo vydaní tlače C. D., na internetovej stránke J..C..sk a na stránke T. používateľa s názvom „C. D.“. Súd prvej inštancie správne ustálil, že v okolnostiach tejto veci i s poukazom na

vyššie uvedené žalobca neodsvedčil danosť práva, ako aj to, že neodkladným opatrením nemôže byť takáto povinnosť uložená. V zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku sa v pomeroch sporov o ochranu osobnosti človeka môže osoba, ktorá tvrdí, že je na svojich osobnostných právach poškodzovaná, domáhať nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bude uložené škodcovi, aby sa svojho konania zdržal (napr. uverejňovanie nepravdivého tvrdenia), prípadne aby niečo vykonal a to aj v tom prípade, keď by ani v konaní o veci samej žalobca nemienil požadovať niečo iné. Rozdiel spočíva v tom, že účinky príkazu podľa neodkladného opatrenia majú obmedzené trvanie oproti totožne vyjadrenému príkazu podľa rozhodnutia vo veci samej. Takýmto spôsobom je možné účinne, i keď len dočasne zabrániť vzniku alebo narastaniu ujmy a tým ochrániť oprávnené záujmy poškodeného. Neodkladné opatrenie, ktoré ukladá povinnosť zdržať sa konkrétneho konania, prípadne niečo v tomto zmysle vykonať, nie je konečným rozhodnutím, pretože ak konanie o veci samej skončí zamietnutím žaloby, teda nedôvodnosťou nároku žalobcu, potom sa žalovaný môže ku konaniu vo vzťahu ku ktorému bol obmedzený neodkladným opatrením vrátiť. Preto je v sporov o ochranu osobnosti všeobecne vylúčené uložiť neodkladným opatrením poskytnutie zadosťučinenia (ospravedlnením), nakoľko by už išlo o také konečné rozhodnutie, ktoré by v budúcnosti nebolo možné zvrátiť. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia nedáva priestor na to, aby len na základe tvrdení žalobcu bez zohľadnenia prostriedkov procesnej obrany žalovaného škodcu bolo možné ustáliť neoprávnenosť zásahu škodcu do osobnostných práv a uložiť mu povinnosť ospravedlnenia. Tomuto všeobecnému záveru neodporuje ani rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/85/2022, na ktoré poukazoval žalobca, pretože v tomto prípade súd vychádzal z odlišnej skutkovej a dôkaznej situácie, ako bol prípad žalobcu, ktorý pre účely nariadenia neodkladného opatrenia neodsvedčil potrebu naliehavej bezprostrednej úpravy pomerov strán. Rozhodnutia inštančne rovnocenných súdov, pokiaľ neustálili konštantnú rozhodovaciu prax, nie sú pre odvolací súd záväzné.

16. Po vecnom a právnom zhodnutí relevantných skutočností danej veci, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie ním požadovaného neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasledujúce CSP neodsvedčil. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne a preto ho odvolací súd postupom podľa § 387 CSP potvrdil. Neodkladné opatrenie je procesným inštitútom, ktorý reaguje na bezprostrednú hrozbu porušenia práva, z povahy ktorého je vylúčená preventívna úprava pomerov. Žalobca nezostal bez ochrany svojich práv, tieto má garantované možnosťou podať žalobu na ochranu osobnosti.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 odsek 1 v spojení s § 262 odsek 1 CSP. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V zmysle § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).